

MARTA ALÒS || VIURE PER VEURE

El Museu Morera

Dijous, l'Ateneu Popular de Ponent va acollir la presentació pública d'un manifest per reclamar la construcció d'una nova i definitiva seu per al Museu d'Art Jaume Morera de Lleida. Es tracta d'una iniciativa impulsada per diferents entitats, entre les quals s'hi han adherit AEM Teatre, Amics del Museu de Lleida, Arts de Ponent, Associació Amics de la Seu Vella de Lleida, Associació Lleida Decideix, Ateneu Popular de Ponent, Bastoners del Pla de l'Aigua, Casal Ocell Negre, Centre Excursionista de Lleida, Cercle de Belles Arts, Consell d'Estudiants de la Facultat de Lletres de la UdL, Grup Cultural Garrigues, Humocilla, Omnimium Ponent, Patrona del Corpus de Lleida i la Plataforma per a la Dignificació del Pla de l'Aigua. El text que van presentar a la ciutat declara la voluntat d'obrir un debat sobre el futur del museu en el marc del centenari de la seva creació, que es complirà el 2014. El manifest encapçalat amb un títol prou atractiu, *Compromís pel Museu d'Art Jaume Morera*, té l'objectiu d'aconseguir un compromís de la classe política per plantejar propostes de futur, així com el compromís de construir la nova seu, esperem que la definitiva. Tot i aplaudir la bona fe dels

Potser caldrà acusar els que des de sempre governen la Paeria d'incomplir sistemàticament el Pla de Museus

seus impulsors, potser caldrà anar més directe al gra i acusar públicament els que des de sempre governen la Paeria d'incomplir sistemàticament el Pla de Museus que es va aprovar fa més de 15 anys. El 1996, en sessió plenària, la Paeria aprovava un pla museístic que, entre d'altres, preveia la construcció d'un edifici per al Museu Morera, a la pista poliesportiva del barri de Sant Martí. Quina vida més desgraciada la d'aquest museu, que fou creat el 1914. Com una baldufa, el museu ha anat donant tomb: del desaparegut Mercat de Sant Lluís, a l'antic Hospital de Santa Maria, després al convent del Roser i, actualment, el seu lloc està emmagatzemat i la seu social, amb quatre peces mal comptades, a l'edifici del Casino. Tot plegat, una demostració de l'altura cultural de la nostra benivolguda ciutat i la d'un govern municipal que es creu que sap què perquè ja tenim una Llotja per convidar els amics. I així ens va: el centre històric desaparegut enmig d'un procés de guetització irreversible, l'esfondrament sense contemplacions d'alguns edificis que estaven protegits i que es van descatalogar per obra i gràcia de la bombolla immobiliària, i tot això emmarcat pel silenci insuportable de la nostra universitat.